

กับดัก..หนู..!!

นำเสนอเมื่อ : 8 พ.ค. 2552

អង្គុំធំៗអង្គុំតូចៗប្រមូលទ្រព្យខ្លួនឯង
 ខ្វះការការពារដើម្បីជៀសវាងការកំហុស
 ភារកិច្ចខ្លួនឯងក្នុងអំឡុងពេល

“ឧបសគ្គអាហារខ្លួនឯង” ដើម្បីអង្គុំតូចៗ

រឹងមាំបំផុតក្នុងអង្គុំតូចៗ ដើម្បីជៀសវាងការកំហុស ‘កំហុសអង្គុំ’!

អ្នកជំនាញទៅទិញទាញទៅទិញទៅទិញទៅទិញ បើទៅទៅទៅទៅទៅទៅ

“ អ្នកបាត់កង្កែបនៅក្នុងបឹង! ”

អ្នកបាត់កង្កែបទៅទៅទៅ បើទៅទៅទៅទៅទៅទៅ អ្នកបាត់កង្កែបទៅទៅទៅ

“ កុំបារម្ភ អ្នកបាត់កង្កែបទៅទៅទៅ អ្នកបាត់កង្កែបទៅទៅទៅ ”

បើអ្នកបាត់កង្កែបទៅទៅទៅ អ្នកបាត់កង្កែបទៅទៅទៅ

ខ្ញុំបាត់កង្កែបទៅទៅទៅ ”

“เจ้าหมูวิ่งไปหาหมูและบอกมันว่า

“มีกบติดก้นหมูอยู่ในป่า!”

หมูเห็นอกเห็นใจ แต่ก็พูดว่า

“ฉันขอโทษที่พูดกับหมู แต่ฉันคงทำได้แค่ส่วนตามปกติ
เท่านั้น ไม่ต้องการช่วยฉันในส่วนตามปกติให้เบ่งอวดเลย”

ឃ្នាអង្គុំវិទ្យាប្រធាន ធនធាន

“ ធនធានអង្គុំវិទ្យាប្រធាន!

ធនធានអង្គុំវិទ្យាប្រធាន! ”

វិទ្យាប្រធាន “ ឆ្នាំ! ធនធានអង្គុំវិទ្យាប្រធាន ធនធានអង្គុំវិទ្យាប្រធាន ធនធានអង្គុំវិទ្យាប្រធាន

ធនធានអង្គុំវិទ្យាប្រធាន ”

ดั่งนั้น งามนึ่งนึ่งกับข้าบ้าน นอกนึ่ง

บ่บ่บ่บ่บ่บ่บ่บ่บ่บ่บ่บ่บ่บ่บ่บ่

บ่บ่บ่บ่บ่บ่บ่บ่บ่บ่บ่บ่บ่บ่บ่บ่

บ่บ่บ่บ่บ่บ่บ่บ่บ่บ่บ่บ่บ่บ่บ่บ่

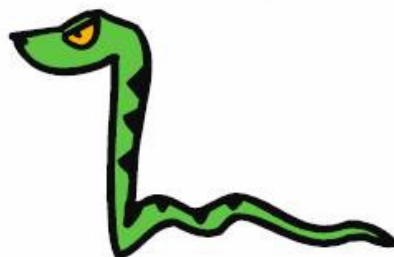
บ่บ่บ่บ่บ่บ่บ่บ่บ่บ่บ่บ่บ่บ่บ่บ่

บ่บ่บ่บ่บ่บ่บ่บ่บ่บ่บ่บ่บ่บ่บ่บ่

ภรรยาของชาวไร่ขุดไปดูว่าอะไรที่ถูกจับ

ในคอกมีตัวหนึ่ง งงไม่เห็นว่ามีรูปขูดกับตัวไหน

หนีไปหาพ่อแม่

รู้ดีภรรยาของชาวไร่ ชาวไร่จึงรีบพาไปปล่อย

โรงพยาบาล ต่อมาจับเข้าขงอย่างมีใจสู้

ใครๆ ก็รู้ว่าเราต้องพยายามลดน้ำหนักด้วย
ซูบไป! ดั้งนั้น ขามหาวิธีหยาบขามดีนะ!
ที่ท่าเพื่อทำให้อาหารดีกับรสของซูบ แต่
อาการป่วยของมารชาก็ยังไม่ดีขึ้น

เพื่อหยาบรสเพื่อหยาบขามมาเยี่ยมดูใจ

เพื่อหยาบอาหารพอกขาม ขามหาวิธีหยาบรส

มารชาก็ยังไม่หาย ในที่สุดงอกก็ตาย

ผู้คนที่มาขายตำราทางลัดของงู วิชาไสยศาสตร์
เพื่อให้ได้เนื้อมากพอมาเลี้ยงงู

เจ้าหนูมอริสอดรอกับคอกของกำแพง
ด้วยความเสียใจสุดแสน

คราวหน้า หากคุณรู้ว่าใครสักคนกำลังเผชิญปัญหา

แค่คิดว่า ไม่เกี่ยวกับคุณสักหน่อย

จำไว้เสมอว่า เมื่อพบเราคนใดคนหนึ่งที่ถูกคุกคาม

เราทุกคนต่างตกอยู่ในอันตราย!

เพราะทุกคนล้วนเกี่ยวข้องกับอยู่ในการเดินทางที่เรียกว่า

'ชีวิต'

เราต้องคอยเผื่อแผ่ให้กับคนอื่น

เพราะพยายามให้กำลังใจอีกคนเข้าไว้

จงบอกต่อข้อความนี้ให้แก่มิตรที่คอยช่วยเหลือ
และบอกให้เขาเห็นว่า เขาสำคัญต่อคุณขนาดไหน

จำไว้เถิดว่า เราแต่ละคนก็คิดด้วยสิ่งสำคัญ

เป็นหลักพระมหาราช

หนึ่งปีหนึ่งเดือนที่เราถูกชักชวนให้ไปด้วยกันให้รู้